

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

16 päivänä kesäkuuta 2022 *

Muutoksenhaut – Ympäristö – Asetus (EY) N:o 1272/2008 – Aineiden ja seosten luokitus, merkinnät ja pakkaaminen – Asetus (EU) N:o 944/2013 – Korkean lämpötilan kivihiilitervasta saatavan pien luokittelu kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi ja kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi – Kumoaminen – Vahingonkorvauskanne

Yhdistetyissä asioissa C-65/21 P ja C-73/21 P–C-75/21 P,

joissa on kyse neljästä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, jotka on pantu vireille 2.2.2021,

SGL Carbon SE, kotipaikka Wiesbaden (Saksa) (C-65/21 P),

Química del Nalón SA, aiemmin Industrial Química del Nalón SA, kotipaikka Oviedo (Espanja) (C-73/21 P),

Deza a.s., kotipaikka Valašské Meziříčí (Tšekki) (C-74/21 P) ja

Bilbaína de Alquitranes SA, kotipaikka Lutzana-Baracaldo (Espanja) (C-75/21 P),

edustajinaan M. Grunchard, P. Sellar ja K. Van Maldegem, avocats,

valittajina,

ja joissa muina osapuolina ovat

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Dawes, R. Lindenthal ja K. Talabér-Ritz,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehinään L. Aguilera Ruiz ja M. J. Ruiz Sánchez,

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään W. Broere, M. Heikkilä ja S. Mahoney,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Lycourgos sekä tuomarit S. Rodin, J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari), L. S. Rossi ja O. Spineanu-Matei,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.2.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, aiemmin Industrial Química del Nalón SA, Deza a.s. ja Bilbaína de Alquitranes SA vaativat valituksissaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 16.12.2020 antamat tuomiot SGL Carbon v. komissio (T-639/18, ei julkaistu, EU:T:2020:628; jäljempänä ensimmäinen valituksenalainen tuomio), Industrial Química del Nalón v. komissio (T-635/18, EU:T:2020:624; jäljempänä toinen valituksenalainen tuomio), Deza v. komissio (T-638/18, ei julkaistu, EU:T:2020:627; jäljempänä kolmas valituksenalainen tuomio) ja Bilbaína de Alquitranes v. komissio (T-645/18, ei julkaistu, EU:T:2020:629; jäljempänä neljäs valituksenalainen tuomio) (jäljempänä yhdessä valituksenalaiset tuomiot), joilla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi näiden asianosaisten nostamat kanteet, joissa ne vaativat korvausta vahingosta, joka niille väitetyksi aiheutui aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5; jäljempänä riidanalainen asetus), jossa korkean lämpötilan kivihiilitervasta saatava piki on luokiteltu kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi ja kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi, antamisen seurauksena.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 10.3.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 286/2011 (EUVL 2011, L 83, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1272/2008), johdanto-osan viidennessä, kuudennessa, seitsemännessä ja kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(5) Luokitusten ja merkintöjen yhdenmukaistettuja kriteerejä on valmisteltu huolellisesti 12 vuoden ajan kansainvälisellä tasolla Yhdistyneiden Kansakuntien (YK:n) puitteissa maailmanlaajuisen kaupankäynnin helpottamiseksi ja samalla ihmisen terveyden ja ympäristön suojelemiseksi, ja tämän työn tuloksena on syntynyt kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu luokitus- ja merkintäjärjestelmä (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals), jäljempänä 'GHS'.

- (6) Ennen tämän asetuksen antamista on annettu useita julistuksia, joissa yhteisö on vahvistanut aikomuksensa osallistua luokitusta ja merkintöjä koskevien kriteerien maailmanlaajuiseen yhdenmukaistamiseen sekä YK:n tasolla että sisällyttämällä kansainvälisesti sovitut GHS-kriteerit yhteisön lainsäädäntöön.
- (7) Yrityksille koituvat edut lisääntyvät, kun yhä useammat maailman maat ottavat GHS-kriteerit käyttöön lainsäädännössään. Yhteisön olisi oltava tämän prosessin kärjessä muiden maiden kannustamiseksi seuraamaan esimerkkiä kilpailuedun luomiseksi teollisuudelle yhteisön toimialueella.
- (8) Siksi on erittäin tärkeää, että aineiden, seosten ja tiettyjen erityisten esineiden luokitusta ja merkintöjä koskevat säännökset ja kriteerit yhdenmukaistetaan yhteisössä niin, että otetaan huomioon GHS:n luokituskriteerit ja merkintäsäännöt, mutta hyödynnetään myös 40 vuoden aikana saatu kokemus yhteisön nykyisen kemikaalilainsäädännön soveltamisesta ja pidetään yllä suojelun taso, joka on saavutettu yhdenmukaistetun luokitus- ja merkintäjärjestelmän avulla, ottamalla mukaan toistaiseksi vielä GHS:ään kuulumattomia yhteisön vaaraluokkia sekä nykyisiä merkintä- ja pakkaamissääntöjä.”
- 3 Asetuksen N:o 1272/2008 1 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:
- ”Tämän asetuksen tarkoituksena on varmistaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso sekä aineiden[ja] seosten – – vapaa liikkuvuus
- a) yhdenmukaistamalla aineiden ja seosten luokituskriteerit sekä vaarallisten aineiden ja seosten merkintöjä ja pakkaamista koskevat säännöt;
- –”
- 4 Kyseisen asetuksen 3 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Ainetta tai seosta, joka täyttää liitteessä I olevassa 2–5 osassa säädetyt fysikaalisiin, terveydelle aiheutuviin tai ympäristövaaroihin liittyvät kriteerit, pidetään vaarallisena, ja se on luokiteltava mainitussa liitteessä säädettyjen vaaraluokkien mukaisesti.”
- 5 Mainitun asetuksen 37 artikla koskee aineiden luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistamismenettelyä. Tämän artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:
- ”Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi toimittaa kemikaalivirastolle ehdotuksen, joka koskee aineiden yhdenmukaistettua luokitusta ja merkintöjä ja soveltuvin osin erityisiä pitoisuusrajoja tai M-kertoimia taikka ehdotuksen niiden tarkistamiseksi.”
- 6 Saman asetuksen 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1) 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla perustettu kemikaaliviraston riskinarviointikomitea (jäljempänä riskinarviointikomitea) antaa lausunnon kaikista 1 ja 2 kohdan mukaisesti

toimitetuista ehdotuksista 18 kuukauden kuluessa ehdotuksen vastaanottamisesta niin, että niillä, joita asia koskee, on mahdollisuus esittää huomautuksensa, ja kemikaalivirasto toimittaa lausunnon ja mahdolliset huomautukset komissiolle.

- 7 Asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklan 5 kohdassa säädetään aineille ehdotettujen luokitusten hyväksymismenettelystä seuraavaa:

”Jos komissio katsoo, että kyseisen aineen luokituksen ja merkintöjen yhdenmukaistaminen on asianmukaista, se toimittaa ilman aiheetonta viivästystä ehdotuksen päätökseksi kyseisen aineen ja asiaankuuluvan luokituksen ja merkintöjen sekä soveltuvin osin erityisten pitoisuusrajojen ja M-kertoimien sisällyttämisestä liitteessä VI olevan 3 osan taulukkoon 3.1.

– –”

- 8 Kyseisen asetuksen liitteen I otsikko on ”Vaarallisten aineiden ja seosten luokitusta ja merkintöjä koskevat vaatimukset”. Kyseisen liitteen johdanto-osassa täsmennetään muun muassa, että siinä vahvistetaan aineiden ja seosten vaaraluokkien luokituskriteerit.

- 9 Mainitun asetuksen liitteessä I olevan 4.1.1.1 kohdan sanamuoto on seuraava:

a) ’Välittömällä myrkyllisyydellä vesieliöille’ tarkoitetaan aineen sisäistä ominaisuutta aiheuttaa vahinkoa vesieliöille lyhytaikaisessa altistumisessa kyseiselle aineelle.

– –

g) ’Kroonisella myrkyllisyydellä vesieliöille’ tarkoitetaan aineen sisäistä ominaisuutta aiheuttaa haitallisia vaikutuksia vesieliöille, kun vesiympäristön välityksellä tapahtuvan altistumisen aika on pitkä verrattuna eliön elinkaareen.

– –”

- 10 Kyseisen liitteen 4.1.3 kohdassa, jonka otsikko on ”Seosten luokituskriteerit”, säädetään seuraavaa:

”4.1.3.1 Seosten luokitusjärjestelmä kattaa kaikki aineille käytettävät kategoriat eli välittömän vaarallisuuden kategorian 1 ja kroonisen vaarallisuuden kategoriat 1–4. Jotta seoksen vesiympäristölle aiheuttamien vaarojen luokituksessa voitaisiin hyödyntää kaikki saatavissa olevat tiedot, tarvittaessa sovelletaan seuraavaa:

Seoksen ’merkitykselliset aineosat’ ovat ne, jotka luokitellaan kategoriaan välitön 1 tai krooninen 1 ja joita on seoksessa vähintään 0,1 painoprosenttia, sekä ne, jotka luokitellaan kategoriaan krooninen 2, krooninen 3 tai krooninen 4 ja joita seoksessa on vähintään 1 painoprosentti, ellei ole syytä olettaa (kuten erittäin myrkyllisten aineosien tapauksessa, katso 4.1.3.5.5.5 jakso), että aineosa, jota on seoksessa vähemmän, voi silti olla merkityksellinen luokiteltaessa seos sen vesiympäristölle aiheuttamien vaarojen kannalta. ’Välitön, kategoria 1’- tai ’krooninen, kategoria 1’ -luokiteltujen aineiden yhteydessä huomioon otettava pitoisuus on yleensä (0,1/M) prosenttia. (M-kerroin selostetaan 4.1.3.5.5.5 jaksossa).

4.1.3.2 Vesiympäristölle aiheutuvien vaarojen luokituksessa käytetään vaiheittaista lähestymistapaa, joka riippuu saatavilla olevista seosta ja sen aineosia koskevista tiedoista. Kaaviossa 4.1.2 on esitetty noudatettava menettely.

Vaiheittaisen lähestymistavan tekijöitä ovat:

- seoksilla tehtyihin testeihin perustuva luokitus
- päättelysääntöihin perustuva luokitus
- ’luokiteltujen aineosien yhteenlasku ja/tai yhteenlaskukaava.’”

- 11 Mainitun liitteen 4.1.3.5.5 kohdassa, jonka otsikko on ”Yhteenlaskumenetelmä”, säädetään seuraavaa:

”_ _

4.1.3.5.5.1.1 Kun aine luokitellaan kategorioihin krooninen 1–3, myrkyllisyyskriteerit muuttuvat kertoimella 10 siirryttäessä yhdestä kategoriasta toiseen. Erittäin myrkylliseksi luokitellut aineet vaikuttavat siksi seoksen luokitukseen alhaisempaan myrkyllisyyskategoriaan. Näiden luokituskategorioiden laskemisessa on siksi otettava huomioon kaikkien niiden aineiden vaikutus, jotka on luokiteltu kategorioihin krooninen 1, 2 tai 3.

4.1.3.5.5.1.2 Jos seos sisältää aineosia, jotka on luokiteltu kategoriaan välitön 1 tai kategoriaan krooninen 1, on kiinnitettävä huomiota siihen, että tällaiset aineosat, kun niiden välitön myrkyllisyys on alle 1 mg/l ja/tai krooninen myrkyllisyys on alle 0,1 mg/l (jos ne eivät ole nopeasti hajoavia) ja alle 0,01 mg/l (jos ne ovat nopeasti hajoavia), vaikuttavat seoksen myrkyllisyyteen jo pieninä pitoisuuksina. Torjunta-aineiden sisältämät tehoaineet ovat usein erittäin myrkyllisiä vesieliöille, mutta niin myös eräät muutkin aineet, kuten organometalliset yhdisteet. Näissä olosuhteissa normaalien yleisten pitoisuusrajojen soveltaminen johtaa seoksen aliluokitukseen. Erittäin myrkyllisten aineosien huomioon ottamiseksi on siksi sovellettava M-kertoimia, kuten 4.1.3.5.5.5 jaksossa selostetaan.”

- 12 Saman liitteen 4.1.3.5.5.3 kohdan, jonka otsikko on ”Luokitus kategoriaan välitön 1”, sanamuoto on seuraava:

”4.1.3.5.5.3.1 Ensin tarkastellaan kaikkia kategoriaan välitön 1 luokiteltuja seoksen aineosia. Jos kyseisten aineosien pitoisuuksien (%) summa vastaavilla M-kertoimilla kerrottuna on suurempi kuin 25 %, koko seos luokitellaan kategoriaan välitön 1.

– –”

- 13 Asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä I olevassa 4.1.3.5.5.4 kohdassa, jonka otsikko on ”Luokitus kategorioihin krooninen 1, 2, 3 ja 4”, säädetään seuraavaa:

”4.1.3.5.5.4.1 Ensin tarkastellaan kaikkia kategoriaan krooninen 1 luokiteltuja seoksen aineosia. Jos kyseisten aineosien pitoisuuksien (%) summa vastaavilla M-kertoimilla kerrottuna on vähintään 25 %, seos luokitellaan kategoriaan krooninen 1. Jos laskutoimituksen tuloksena on seoksen luokitus kategoriaan krooninen 1, luokitusmenettely on saatettu loppuun.”

14 Kyseisen liitteen 4.1.3.5.5.5 kohdassa, jonka otsikko on ”Seokset, joissa on erittäin myrkyllisiä aineosia”, säädetään seuraavaa:

”4.1.3.5.5.5.1 Kategorian välitön 1 ja kategorian krooninen 1 aineosat, joiden myrkyllisyys on alle 1 mg/l ja/tai krooninen myrkyllisyys alle 0,1 mg/l (jos aine ei ole nopeasti hajoava) ja 0,01 mg/l (jos aine on nopeasti hajoava), lisäävät seoksen myrkyllisyyttä jopa matalina pitoisuuksina, ja niitä painotetaan yleensä enemmän sovellettaessa seoksen luokiteltujen aineosien yhteenlaskuun perustuvaa luokitustapaa. Jos seos sisältää välittömän tai kroonisen myrkyllisyyden kategoriaan 1 luokiteltuja aineosia, sovelletaan yhtä seuraavista lähestymistavoista:

- Edellä 4.1.3.5.5.3 ja 4.1.3.5.5.4 [kohdassa] kuvattu vaiheittainen lähestymistapa, jolloin käytetään painotettua summaa kertomalla kategoriaan välitön 1 tai kategoriaan krooninen 1 luokiteltujen aineosien pitoisuudet M-kertoimella sen sijaan, että pelkästään laskettaisiin prosenttiosuudet yhteen. Tämä merkitsee sitä, että kategoriaan välitön 1 luokitellun aineosan pitoisuus taulukon 4.1.1 vasemmassa sarakkeessa ja kategoriaan krooninen 1 luokitellun aineosan pitoisuus taulukon 4.1.2 vasemmassa sarakkeessa kerrotaan asianmukaisella M-kertoimella. Näihin aineosiin sovellettavat M-kertoimet määritetään käyttämällä myrkyllisyysarvoja, jotka esitetään taulukossa 4.1.3. Kategorioihin välitön 1 tai krooninen 1 luokiteltuja aineosia sisältävän seoksen luokitteluksi luokittelijan on tunnettava M-kertoimen arvo voidakseen soveltaa yhteenlaskumenetelmää.

– –”

Asioiden tausta ja valituksenalaiset tuomiot

15 SGL Carbon (asia C-65/21 P) on sellaisia hiili- ja grafiittituotteita valmistavan konsernin emoyhtiö, joiden raaka-aineisiin kuuluu muun muassa korkean lämpötilan kivihiilitervasta saatava piki (jäljempänä CTPHT). Química del Nalón (asia C-73/21 P), Deza (asia C-74/21 P) ja Bilbao de Alquitranes (asia C-75/21 P) ovat kyseisen aineen tuottajia.

16 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 16–23 kohdissa seuraavalla tavalla:

”16 Asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä VI olevissa taulukoissa 3.1 ja 3.2 olevan kuvauksen mukaan CTPHT on tisle, joka saadaan korkean lämpötilan kivihiilitervan jaetislauksesta. Se on musta kiintoaine, jonka pehmenemispiste on välillä 30 °C–180 °C, ja se koostuu pääasiassa kompleksisesta kolme- tai useampijäsenisten kondensoituneiden aromaattisten rengashiilivetyjen seoksesta. – – CTPHT:tä käytetään pääasiallisesti elektrodien sideaineiden tuottamiseen alumiini- ja terästeollisuudelle.

17 Alankomaiden kuningaskunta toimitti syyskuussa 2010 ECHA:lle asiakirja-aineiston, jossa ehdotettiin asetuksen N:o 1272/2008 37 artiklan mukaisesti CTPHT:n luokittelua kategorian 1A (H350) syöpää aiheuttavaksi aineeksi, kategorian 1B (H340) perimää vaurioittavaksi aineeksi, kategorian 1B (H360FD) lisääntymiselle vaaralliseksi aineeksi, kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi ja kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi.

- 18 Saatuaan tätä asiakirja-aineistoa koskevia huomautuksia julkisessa kuulemisessa ECHA siirsi kyseisen asiakirja-aineiston riskienarviointikomitealle.
- 19 Riskienarviointikomitea antoi 21.11.2011 CTPHT:tä koskevan lausunnon, jossa hyväksyttiin yksimielisesti Alankomaiden kuningaskunnan esittämä ehdotus. Lausuntoon oli liitetty tausta-asiakirja, joka sisälsi riskienarviointikomitean tekemän yksityiskohtaisen analyysin – –, sekä asiakirja, joka sisälsi Alankomaiden kuningaskunnan vastaukset sen toimittamasta asiakirja-aineistosta esitettyihin huomautuksiin.
- 20 CTPHT:n luokittelusta vesiympäristölle myrkylliseksi aineeksi riskienarviointikomitea totesi lausunnossaan, kuten Alankomaiden kuningaskunta oli ECHA:lle toimittamassaan asiakirja-aineistossa ehdottanut, ettei luokittelu voinut perustua WAF-menettelmällä (Water-Accommodated Fraction) tehtyjen tutkimusten tuloksiin. Riskienarviointikomitea perusteli tätä näkemystä yhtäältä sillä, että nämä tiedot oli saatu tutkimuksista, joissa ainetta ei ollut altistettu ultraviolettisäteilylle, vaikka tietyt CTPHT:n sisältämät polysykliset aromaattiset hiilivedyt (jäljempänä PAH-yhdisteet) ovat fototoksisia, ja toisaalta sillä, että kyseiset tutkimukset oli tehty ainoastaan pistekuormakokeella. Kuten Alankomaiden kuningaskunta oli ECHA:lle toimittamassaan asiakirja-aineistossa ehdottanut, riskienarviointikomitea katsoi, että kyseisen aineen luokituksen oli perustuttava eri menetelmään, jossa CTPHT:tä pidetään seoksena. Kyseisessä menetelmässä CTPHT:n aineisiin sisältyvät 16 PAH-yhdistettä, jotka Environmental Protection Agency (Yhdysvaltain ympäristövirasto, jäljempänä EPA) on määritellyt ensisijaisiksi aineiksi ja joista oli saatavana riittävästi vaikutus- ja altistustietoja, analysoitiin kukin erikseen niiden vesiympäristölle myrkyllisten vaikutusten mukaisesti. Riskienarviointikomitean lausunnon mukaan tämä analyysi, jossa sovelletussa asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä I olevan 4.1.3.5.5 kohdan mukaisessa menetelmässä kunkin PAH-yhdisteen M-kertoimilla kerrotut pitoisuudet laskettiin yhteen, jotta CTPHT:n erittäin myrkyllisiä aineosia voitiin painottaa enemmän (jäljempänä yhteenlaskumenetelmä), osoitti, että CTPHT oli luokiteltava [kategorian I (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi] ja [kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi].
- 21 Euroopan komissio antoi 2.10.2013 ERC:n lausunnon perusteella [riidanalaisen] asetuksen. [Riidanalaisen asetuksen] 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa, luettuina yhdessä saman asetuksen liitteiden II ja IV kanssa, CTPHT luokiteltiin kategorian 1A (H350) syöpää aiheuttavaksi aineeksi, kategorian 1B (H340) perimää vaurioittavaksi aineeksi, kategorian 1B (H360FD) lisääntymiselle vaaralliseksi aineeksi, kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi (Aquatic Acute 1) ja kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi (Aquatic Chronic 1). [Riidanalaisen asetuksen] 3 artiklan 3 kohdan mukaan tätä luokitusta oli määrä soveltaa 1.4.2016 alkaen. [Riidanalaisen asetuksen] johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaan CTPHT:lle oli kuitenkin säädettävä pitemmästä siirtymäajasta ennen kuin yhdenmukaistettua luokitusta on alettava soveltaa, jotta toiminnanharjoittajat voivat noudattaa velvoitteita, jotka ovat seurausta uusien yhdenmukaistettujen luokitusten osoittamisesta aineille, jotka on luokiteltu erittäin myrkyllisiksi vesiliöille ja jotka voivat aiheuttaa pitkäaikaisia vaikutuksia vesiympäristöön; kyse on erityisesti velvoitteista, jotka vahvistetaan vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista [24.9.2008] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY (EUVL 2008, L 260, s. 13) 3 artiklassa ja liitteessä III.

- 22 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.12.2013 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, joka kirjattiin numerolla T-689/13 ja jolla vaadittiin [riidanalaisen asetuksen] osittaista kumoamista siltä osin kuin siinä luokiteltiin CTPHT [kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi] ja [kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi].
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi 7.10.2015 antamallaan tuomiolla *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767) asetuksen N:o 944/2013 siltä osin kuin siinä luokiteltiin CTPHT [kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi] ja [kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi].”
- 17 Komissio teki unionin tuomioistuimen kirjaamoon 17.12.2015 jättämälläan kirjelmällä valituksen 7.10.2015 annetusta tuomiosta *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767).
- 18 Unionin tuomioistuin hylkäsi komission valituksen 22.11.2017 antamallaan tuomiolla *komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882).

Asioiden käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalaiset tuomiot

- 19 Valittajat ja kaksi muuta yhtiötä nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.10.2018 toimittamallaan kannekirjelmällä vahingonkorvauskanteen, jossa ne vaativat korvausta vahingosta, jota ne katsoivat kärsineensä sen vuoksi, että CTPHT luokiteltiin riidanalaisella asetuksella lainvastaisesti kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi ja kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi.
- 20 Ne väittivät yhtäältä, että tämän luokittelun lainvastaisuus, joka on todettu unionin yleisen tuomioistuimen 7.10.2015 antamassa tuomiossa *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767), joka on vahvistettu unionin tuomioistuimen 22.11.2017 antamassa tuomiossa *komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882), merkitsee sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeistä rikkomista, jolla on tarkoitus antaa yksityisille oikeuksia. Ne väittivät toisaalta, että tästä lainvastaisuudesta oli aiheutunut niille 1 022 172 euron suuruinen taloudellinen vahinko, joka muodostui useista kustannuksista: ensinnäkin kustannuksista, jotka aiheutuivat pakkauksen mukauttamisesta ja kuljetusjärjestelyistä, jotka valittajien mukaan ilmenevät vaarallisten tavaroiden kuljetuksia koskevista YK:n mallimääräyksistä eli vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista tehdystä sopimuksesta, vaarallisten aineiden kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevasta ohjesäännöstä ja vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä sisävesikuljetuksista tehdystä sopimuksesta; toiseksi lisäkustannuksista, jotka syntyivät, kun ne joutuivat asetuksen N:o 1907/2006 mukaisesti ajantasaistamaan käyttöturvallisuustiedotteensa asetuksessa N:o 944/2013 tehdyn luokituksen seurauksena; kolmanneksi kustannuksista, jotka aiheutuivat vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta ja neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/18/EU (EUVL 2012, L 197, s. 1), jota CTPHT:n laittoman luokittelun vuoksi olisi voitu soveltaa niihin, noudattamisesta.

- 21 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi nämä vahingonkorvauskanteet 16.12.2020 antamallaan kuudella tuomiolla, valituksenalaiset tuomiot mukaan lukien, joiden perustelut ovat samat, sillä perusteella, että unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymisen ensimmäinen edellytys eli sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen, jolla on tarkoitus antaa yksityisille oikeuksia, ei täytynyt.

Asioiden käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

- 22 Asiat C-65/21 P ja C-73/21 P–C-75/21 P yhdistettiin 19.10.2021 tehdyllä päätöksellä suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.
- 23 Valittajat vaativat valituksissaan, joiden sanamuoto on sama, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaiset tuomiot
 - palauttaa asiat unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
 - määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin ja että unionin yleinen tuomioistuin päättää niistä käsiteltyään asiat uudelleen.
- 24 Komissio, Espanjan kuningaskunta ja ECHA vaativat, että unionin tuomioistuin
- hylkää valitukset ja
 - velvoittaa valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 25 Valittajat vetoavat valituksensa tueksi kuuteen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 26 Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 72 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 69 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 72 kohdassa, kun se jätti tutkimatta kanneperusteen, jonka mukaan komissio oli laiminlyönyt huolellisuusveloitteensa, koska kyseistä kanneperustetta ei ollut tuotu esiin kannekirjelmissä nimenomaisesti ja itsenäisesti. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi niiden mukaan virheellisesti, että tämä kanneperuste oli erotettava kanneperusteesta, jonka mukaan komissio oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen jättäessään ottamatta huomioon erään CTPHT:n luokittelun kannalta merkityksellisen seikan. Valittajat katsovat, että koska ne vetosivat kannekirjelmissään komission ilmeiseen arviointivirheeseen, niiden ei tarvinnut esittää sen lisäksi kanneperustetta, joka koski komission huolellisuusveloitteen laiminlyöntiä.

- 27 Komissio, jota ECHA tukee, ja Espanjan hallitus kiistävät nämä väitteet ja katsovat, että ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 28 Valituksenalaisten tuomioiden kohdissa, joihin tämän tuomion 26 kohdassa viitataan, unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta kanneperusteen, joka koski komission huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä, koska valittajat eivät olleet vedonneet tähän rikkomiseen nimenomaisesti ja itsenäisesti kannekirjelmässään vaan ainoastaan vastauskirjelmässään, eikä tälläkään kanneperusteella voitu katsoa laajennettavan kannekirjelmiin jo sisältynyttä kanneperustetta.
- 29 Valittajat väittävät lähinnä, että huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä koskeva kanneperuste ei eroa niiden kannekirjelmässään esittämästä kanneperusteesta, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä ja jota sillä vain laajennettiin.
- 30 Huolellisuusvelvoite, joka on erottamaton osa hyvän hallinnon periaatetta ja jota sovelletaan yleisesti unionin hallinnon toimintaan sen suhteissa yleisöön, edellyttää, että tämä hallinto toimii huolellisesti ja varovaisesti (tuomio 16.12.2008, Masdar (UK) v. komissio, C-47/07 P, EU:C:2008:726, 92 ja 93 kohta ja tuomio 4.4.2017, oikeusasiames v. Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 34 kohta).
- 31 Käyttäessään harkintavaltaansa unionin toimielinten on noudatettava huolellisuusvelvoitetta. Kun asianosainen vetoaa toimivaltaisen toimielimen tekemään ilmeiseen arviointivirheeseen, unionin tuomioistuinten on tutkittava, onko kyseinen toimielin tutkinut huolellisesti ja puolueettomasti kaikki kyseiseen asiaan liittyvät merkitykselliset seikat (tuomio 18.7.2007, Industrias Químicas del Vallés v. komissio, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 77 kohta ja tuomio 22.11.2017, komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym., C-691/15 P, EU:C:2017:882, 35 kohta).
- 32 Tästä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä koskeva kanneperuste vastaa usein ilmeistä arviointivirhettä koskevaa kanneperustetta. Kaikkien käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisten seikkojen huomioon ottaminen huolellisesti ja puolueettomasti ei tosin yksinään riitä estämään kyseistä toimielintä tekemästä ilmeistä arviointivirhettä. Sen yleisin syy on kuitenkin se, että kyseinen toimielin on rikkonut huolellisuusvelvoitettaan.
- 33 Asian laita on täten erityisesti komission käsiteltävissä asioissa tekemän sen ilmeisen arviointivirheen osalta, jonka se teki luokitellessaan CTPHT:n sen ainesosien perusteella kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi ja kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi ja jonka unionin yleinen tuomioistuin totesi 7.10.2015 antamansa tuomion Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767) 30 kohdassa, kun se katsoi, että komissio ”ei ollut noudattanut velvollisuuttaan tarkastella kaikkia merkityksellisiä seikkoja”. Unionin tuomioistuin on vahvistanut tämän unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksen 22.11.2017 antamansa tuomion komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym. (C-691/15 P, EU:C:2017:882) 55 kohdassa.
- 34 SGL Carbonin, Química del Nalónin, Dezan ja Bilbaína de Alquitranesin kannekirjelmien 55, 46, 46 ja 45 kohdista ilmenee, että nämä viimeksi mainitut arvostelivat komissiota ilmeisestä arviointivirheestä. Niiden vahingonkorvausvaatimukset perustuvat lisäksi tähän virheeseen,

kuten unionin yleinen tuomioistuin muistutti ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa.

- 35 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen jättäessään tutkimatta huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä koskevan kanneperusteen sillä perusteella, että sillä ei laajennettu kannekirjelmissä jo esitettyä kanneperustetta vaan se muodosti itsenäisen kanneperusteen, joka oli esitetty myöhässä.
- 36 Kuitenkaan sillä, että huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä koskeva kanneperuste on virheellisesti katsottu itsenäiseksi ja näin ollen jätetty tutkimatta liian myöhään esitettynä, ei ollut vaikutusta ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen tutkimiseen, koska tämä väite vastaa – kuten tämän tuomion 32 ja 33 kohdasta ilmenee – ilmeistä arviointivirhettä koskevaa väitettä, joka kannekirjelmissä on esitetty, kuten tämän tuomion 34 kohdasta ilmenee ja jonka unionin yleinen tuomioistuin on tutkinut ja hylännyt. Lisäksi ja joka tapauksessa ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 114 kohdan viimeisessä virkkeessä, toisen valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin vastasi asiakysymyksen osalta huolellisuusvelvoitteen laiminlyöntiä koskevaan kanneperusteeseen, vaikkakin ylimääräisenä huomautuksena, kun se totesi, ettei rikkominen ollut riittävän ilmeinen unionin vastuun syntymiseksi.
- 37 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä tehottomana.

Neljäs valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 38 Valitustensa neljännessä valitusperusteessa, joka on syytä tutkia ensimmäisen valitusperusteen jälkeen, koska siinä vedotaan ensimmäisen valitusperusteen tavoin huolellisuusvelvoitteen väitettyyn laiminlyöntiin, valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti varovaisuus- ja huolellisuuskriteeriä. Tämän valitusperusteen tueksi valittajat viittaavat ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 104 ja 105 kohtaan, toisen valituksenalaisen tuomion 105 ja 106 kohtaan, kolmannen valituksenalaisen tuomion 102 ja 103 kohtaan sekä neljännen valituksenalaisen tuomion 105 ja 106 kohtaan.
- 39 Valittajat arvostelevat tämän valitusperusteen ensimmäisessä osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se tutki ERC:n lausuntoon tukeutuen, mainittiinko vesiliukoisuus nimenomaisesti asetuksessa N:o 1272/2008 merkityksellisenä seikkana, sen sijaan, että se olisi tutkinut, oliko komissio noudattanut vakiintunutta oikeusperiaatetta, jonka mukaan kaikki merkitykselliset seikat on otettava huomioon. Unionin yleisen tuomioistuimen perusteluilla ei näin ollen ole merkitystä valittajien kannekirjelmien sanamuodon kannalta.
- 40 Tämän valitusperusteen toisessa osassa valittajat katsovat, että unionin yleisen tuomioistuimen ei olisi pitänyt ottaa huomioon yksinomaan ERC:n lausuntoa sen arvioimiseksi, oliko komissio toiminut varovaisesti ja huolellisesti, koska kyseisellä komitealla itsellään ei ollut varovaisuus- ja huolellisuusvelvollisuutta.
- 41 Komissio, jota ECHA tukee, ja Espanjan hallitus katsovat, että tämä valitusperuste on perusteeton.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 42 Valittajat väittävät neljännen valitusperusteen ensimmäisessä osassa lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että lainvastaisuudessa, johon komissio oli syyllistynyt, oli kyse asetuksen N:o 1272/2008 rikkomisesta, vaikka tämä lainvastaisuus muodostuu, kuten valittajat olivat kannekirjelmissään esittäneet, siitä, että komissio ei ollut ottanut huomioon kaikkia merkityksellisiä seikkoja, eli huolellisuusvelvoitteen rikkomisesta.
- 43 Kuten unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisissa tuomioissa muistutti, sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntyminen edellyttää tiettyjen edellytysten täyttymistä, joita ovat oikeussäännön, jolla annetaan oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeinen rikkominen, vahingon syntyminen sekä syy-yhteys toimen antajalla olevan velvollisuuden laiminlyönnin ja vahinkoa kärsineille henkilöille aiheutuneen vahingon välillä (tuomio 10.9.2019, HTTS v. neuvosto, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 44 Ensimmäisen edellytyksen osalta unionin yleinen tuomioistuin totesi ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, että ”sääntö, jota on rikottu, kuten unionin yleinen tuomioistuin ja sittemmin unionin tuomioistuin ovat tuomioissaan todenneet, sisältyy kyseisen asetuksen liitteessä I olevaan 4.1.3.5.5 kohtaan ja että kyse on yhteenlaskumenetelmästä”.
- 45 On todettava, että tässä vesiympäristölle vaarallisten seosten luokituksessa käytettävässä menettelyssä lasketaan välittömän tai kroonisen myrkyllisyyden kategorioihin kuuluvien ainesosien pitoisuuksien – painotettuna kunkin niistä myrkyllisyysprofiilia vastaavalla M-kertoimella – summa. Kuten unionin tuomioistuin on vahvistanut 22.11.2017 antamansa tuomion komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym. (C-691/15 P, EU:C:2017:882) 51 kohdassa, mainittu menetelmä perustuu oletamaan, jonka mukaan huomioon otettavat ainesosat ovat 100-prosenttisesti liukenevia. CTPHT:n ainesosia vapautuu kuitenkin CTPHT:stä vain vähän ja tämä aine on erittäin vakaa, kuten unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti todennut 7.10.2015 antamansa tuomion Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767) 32 kohdassa.
- 46 Unionin yleinen tuomioistuin ei päätellyt tästä toteamuksesta viimeksi mainitun tuomion 30 kohdassa, että komissio oli rikkonut yhteenlaskumenetelmää, vaan se katsoi, että komissio oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen soveltaessaan tätä menetelmää CTPHT:n vesiympäristölle myrkyllisyyden laskemiseksi. Unionin tuomioistuin katsoi 22.11.2017 antamansa tuomion komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym. (C-691/15 P, EU:C:2017:882) 49–55 kohdassa, ettei unionin yleisen tuomioistuimen tällaisessa arvioinnissa ollut oikeudellista virhettä.
- 47 Tässä yhteydessä on muistutettava, että sopimussuhteen ulkopuolinen unionin vastuu voi syntyä ilman, että tiettyä oikeussääntöä on rikottu. Unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä nimittäin katsotaan, että tämä vastuu voi syntyä myös silloin, kun unionin toimielin soveltaa tiettyä oikeussääntöä, jolla on tarkoitus antaa yksityisille oikeuksia, jos asianomainen toimielin on ylittänyt sen harkintavallalle asetetut rajat selvästi ja vakavasti (ks. vastaavasti tuomio 5.3.1996, Brasserie du pêcheur ja Factortame, C-46/93 ja C-48/93, EU:C:1996:79, 55 kohta; tuomio 4.7.2000, Bergaderm ja Goupil v. komissio, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 43 kohta ja tuomio 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 30 kohta).

- 48 Nyt käsiteltävissä asioissa on niin, että tämän tuomion 44 kohdassa mainituissa valituksenalaisten tuomioiden kohdissa esittämässään toteamuksessa, jonka mukaan komissio ei noudattanut yhteenlaskumenetelmää, unionin yleinen tuomioistuin vaikuttaa ymmärtäneen väärin sekä unionin yleisen tuomioistuimen 7.10.2015 antaman tuomion *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767) että unionin tuomioistuimen 22.11.2017 antaman tuomion *komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882) merkityksen.
- 49 Valituksenalaisia tuomioita kokonaisuudessaan tarkasteltaessa ilmenee kuitenkin, että komission lainvastaisen toiminnan luonnehtiminen yhteenlaskumenetelmän noudattamatta jättämiseksi ei vastaa unionin yleisen tuomioistuimen mainituissa tuomioissa omaksumaa lopullista kantaa.
- 50 Tältä osin on huomautettava, että unionin yleinen tuomioistuin totesi ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 90 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 90 kohdassa, että se oli halunnut tarkastella, oliko komission rikkominen riittävän ilmeinen niiden toteamusten valossa, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin oli 7.10.2015 antamassaan tuomiossa *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767) ja sittemmin unionin tuomioistuin 22.11.2017 antamassaan tuomiossa *komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882) todennut, että komissio oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen CTPHT:n luokittelun yhteydessä. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin muistutti tämän tarkastelun yhteydessä ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa, että kumoamistuomioiden mukaan komissio oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen yhteenlaskumenetelmää soveltaessaan.
- 51 Näissä olosuhteissa, vaikka unionin yleinen tuomioistuin mainitsi valituksenalaisten tuomioiden tietyissä kohdissa yhteenlaskumenetelmää koskevan säännön rikkomisen, sen tarkoituksena oli todellisuudessa viitata siihen, että komissio oli soveltanut sitä virheellisesti.
- 52 Kuten julkisasiamies on myös katsonut ratkaisuehdotuksensa 62 kohdassa, unionin yleinen tuomioistuin ei kyseenalaistanut kumoamistuomioissa tehtyjä toteamuksia, joiden mukaan riidanalaisen toimen lainvastaisuus johtui komission ilmeisestä arviointivirheestä, joka muodostui siitä, että CTPHT:n luokittelussa ei ollut otettu huomioon kaikkia merkityksellisiä seikkoja ja olosuhteita.
- 53 Tältä osin on todettava, että toisin kuin valittajat väittävät neljännen valitusperusteen ensimmäisessä osassa, valituksenalaisten tuomioiden riitautetuissa kohdissa tarkasteltu kysymys siitä, mainittiinko vesiliukoisuus nimenomaisesti asetuksessa N:o 1272/2008, on merkityksellinen arvioitaessa, oliko komission tekemä virhe, jonka unionin yleinen tuomioistuin ja sittemmin unionin tuomioistuin ovat todenneet, luonteeltaan tahallinen tai anteeksiantamaton.
- 54 Neljännen valitusperusteen ensimmäinen osa on siten hylättävä.
- 55 Saman valitusperusteen toisessa osassa, joka kohdistuu ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 104 ja 105 kohtaan, toisen valituksenalaisen tuomion 105 ja 106 kohtaan, kolmannen valituksenalaisen tuomion 102 ja 103 kohtaan ja neljännen valituksenalaisen tuomion 105 ja 106 kohtaan, valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se katsoi vain

ERC:n lausunnon perusteella, että komissio oli toiminut tavanomaisen varovaisen ja huolellisen viranomaisen tavoin, ja jätti ottamatta huomioon sen, ettei kyseisellä komitealla ollut varovaisuus- ja huolellisuusvelvoitetta.

- 56 Aluksi on todettava yhtäältä, että arvioidessaan komission CTPHT:n luokittelun yhteydessä tekemää arviointivirhettä unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 88–108 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 89–109 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 86–106 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 89–109 kohdassa muita seikkoja kuin ERC:n kertomusta, jota on erityisesti käsitelty tämän tuomion edellisessä kohdassa mainituissa valituksenalaisten tuomioiden kohdissa. Näin ollen ei voida väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tukeutui yksinomaan ERC:n lausuntoon todetakseen, että komissio toimi kuten tavanomaisen varovainen ja huolellinen viranomainen olisi tehnyt.
- 57 Toisaalta on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin ei todennut tämän tuomion 56 kohdassa tarkoitetuissa valituksenalaisten tuomioiden kohdissa, että ERC:llä oli varovaisuus- ja huolellisuusvelvoite. Tästä seuraa, että vaikka valittajien tarkoituksena oli arvostella unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä katsoi, että komissio saattoi luottaa ERC:n näkemykseen ja vapautua varovaisuus- ja huolellisuusvelvoitteestaan siirtäen sen ERC:lle, tälle väitteelle ei löydy mitään tukea mainituista kohdista.
- 58 Edellä esitetyn perusteella neljännen valitusperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana.
- 59 Neljäs valitusperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 60 Valittajat väittävät, että ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 98 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 96 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että riidanalaisen asetuksen antamisen ajankohtana asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä I olevaa 4.1.3.5.5 kohtaa ei voitu pitää selvänä sääntönä komissiolle yhteenlaskumenetelmän soveltamisessa kuuluvasta harkintavallasta. Näiden asianosaisten mukaan tämä toteamus perustuu niiden lausumien virheelliseen ymmärtämiseen. Ne katsovat väittäneensä kannekirjelmissään, että komissio ei ollut ottanut huomioon erästä merkityksellistä seikkaa eli CTPHT:n vesiliukoisuutta, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan komission olisi pitänyt ottaa huomioon kaikki merkitykselliset seikat, kuten vesiliukoisuus. Kun unionin yleinen tuomioistuin vastasi kysymykseen siitä, oliko kyseinen säännös selvä sääntö, se keskittyi valittajien mukaan väitteeseen, jota ne eivät olleet esittäneet.
- 61 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valittajien mukaan seuraavaksi, ettei kyseisessä säännöksessä mainita nimenomaisesti, että tietyn aineen vesiliukoisuus on otettava huomioon. Valittajien mukaan se, että unionin toimen sanamuodossa ei ole nimenomaisesti mainittu tiettyä kohtaa, ei voi vapauttaa komissiota velvollisuudesta ottaa huomioon kaikki merkitykselliset seikat. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut niiden mukaan huomioon yleistä oikeusperiaatetta, jonka mukaan kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat on otettava huomioon säännöksen sanamuodosta riippumatta.

- 62 Valittajien mukaan aineiden luokituksen liittyvät tosiasialliset ja tieteelliset vaikeudet, joita unionin yleinen tuomioistuin on kuvaillut, eivät ole merkityksellisiä, koska siltä osin kuin käsiteltävässä asiassa oli kyse CTPHT:n ”vesiympäristölle myrkyllisyyden” arvioimisesta, oli selvää, että tämän aineen vesiliukoisuus oli otettava huomioon. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 96 ja 97 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 97 ja 98 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 94 ja 95 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 97 ja 98 kohdassa esittämät huomautukset eivät ole merkityksellisiä, kun otetaan huomioon selvä ja vakiintunut oikeuskäytäntö, josta muistutetaan unionin tuomioistuimen 22.11.2017 antaman tuomion komissio v. Bilbaina de Alquitranes ym. (C-691/15 P, EU:C:2017:882) 35 kohdassa ja jonka mukaan komissio on velvollinen ottamaan harkintavaltaansa käyttäessään huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tekijät aineen luokittelun yhteydessä.
- 63 Komissio, jota ECHA tukee, ja Espanjan hallitus kiistävät nämä väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 64 Kuten tämän tuomion 43 kohdassa on muistutettu, lainvastaisuus, johon unionin toimielin on syyllistynyt, voi synnyttää unionin vastuun vain, jos se on riittävän ilmeinen.
- 65 Tekijöitä, jotka unionin tuomioistuimet voivat ottaa huomioon arvioidessaan tämän edellytyksen täyttymistä, ovat unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan muun muassa rikotun tai virheellisesti sovelletun oikeusnormin selkeys ja täsmällisyys, kyseisessä oikeusnormissa unionin viranomaiselle annetun harkintavallan laajuus sekä mahdollisen oikeudellisen virheen tai arviointivirheen anteeksiannettavuus tai anteeksiantamattomuus (ks. vastaavasti mm. tuomio 5.3.1996, Brasserie du pêcheur ja Factortame, C-46/93 ja C-48/93, EU:C:1996:79, 55 ja 56 kohta; tuomio 25.1.2007, Robins ym., C-278/05, EU:C:2007:56, 70 kohta ja tuomio 19.6.2014, Specht ym., C-501/12–C-506/12, C-540/12 ja C-541/12, EU:C:2014:2005, 102 kohta).
- 66 Näin ollen silloin, kun unionin tuomioistuinten tehtävänä on arvioida, voiko lainvastaisuus, johon toimielin on syyllistynyt, synnyttää unionin vastuun, niiden on tutkittava kaikki tältä osin merkitykselliset seikat, kuten edellä mainitut seikat, vaikka asianosaiset eivät ole niihin vedonneet.
- 67 Tästä seuraa, että valittajat eivät voi arvostella unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se lausui tämän tuomion 60 kohdassa tarkoitetuissa valituksenalaisten tuomioiden kohdissa yhteenlaskumenetelmän selkeydestä, sillä perusteella, etteivät ne itse olleet maininneet tätä seikkaa kirjelmässään.
- 68 Vaikka oletettaisiin, että valittajat pyrkivät lisäksi arvostelemaan aineelliselta kannalta unionin yleisen tuomioistuimen arviointia, joka sisältyy valituksenalaisten tuomioiden samoihin kohtiin ja jonka mukaan asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä I olevassa 4.1.3.5.5 kohdassa oleva sääntö ei ole selkeä, ne eivät ole kuitenkaan esittäneet väitteitä, joilla voitaisiin kyseenalaistaa tämä arviointi, joka perustuu toteamukseen, jonka mukaan kyseisen säännön sanamuodossa ei mainita, että sen sovellettavuus voi vaihdella seoksen vesiliukoisuuden mukaan.
- 69 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että toinen valitusperuste on hylättävä.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 70 Valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se totesi ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 105 ja 107 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 106 ja 108 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 103 ja 105 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 106 ja 108 kohdassa, että käsiteltävää asiaa koskeva säännöstö oli monimutkainen ja että tämä monimutkaisuus saattoi olla peruste sille, ettei komissio ollut ottanut huomioon CTPHT:n vesiliukoisuutta yhteenlaskumenetelmän soveltamisen yhteydessä.
- 71 Oikeudenkäyntikulujen määräämistä rajoittaakseen unionin yleinen tuomioistuin nimittäin totesi 25.9.2019 annetun määräyksen *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13 DEP, ei julkaistu, EU:T:2019:698) 22 kohdassa, että sama oikeussääntö oli selvä. Valittajat katsovat, että kun unionin yleinen tuomioistuin ei esittänyt mitään perusteluja tällaiselle eroavuudelle, se perusteli ratkaisunsa puutteellisesti, mikä on ristiriidassa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ja 53 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa.
- 72 Komissio, jota ECHA tukee, ja Espanjan hallitus katsovat, että tämä valitusperuste on hylättävä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 73 Aluksi on todettava, että yhtäältä valituksenalaisissa tuomioissa esitetyn toteamuksen, joka koskee CTPHT:n luokittelua koskevan säännöstön monimutkaisuutta ja toisaalta 25.9.2019 annetun määräyksen *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13 DEP, ei julkaistu, EU:T:2019:698) 22 kohdassa esitettyjen perustelujen, joiden mukaan CTPHT:n luokitteluun liittyvät kysymykset tätä luokittelua koskevan kanteen yhteydessä eivät olleet niin epätyypillisiä ja monitahoisia, että niiden perusteella olisi ollut perusteltua siirtää tämän kanteen tutkiminen laajennettuun ratkaisukokoonpanoon, välillä ei ole ristiriitaa.
- 74 Valittajat eivät myöskään selitä, miten se ero, jonka ne väittävät valituksenalaisten tuomioiden ja kyseisen määräyksen välillä olevan yhteenlaskumenetelmän selkeyden osalta, olisi sellaisenaan – vaikka se olisi näytetty toteen – omiaan johtamaan kyseisten tuomioiden lainvastaisuuteen.
- 75 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on joka tapauksessa niin, että unionin yleisen tuomioistuimen velvollisuus perustella tuomionsa ei voi lähtökohtaisesti olla niin laaja, että sen olisi perusteltava sen tietystä asiassa antama ratkaisu suhteessa ratkaisuun, jonka se on antanut jossakin sen käsiteltäväksi saatetussa toisessa asiassa, vaikka ratkaisu koskisi samaa päätöstä (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2013, *Team Relocations ym. v. komissio*, C-444/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:464, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 26.1.2017, *Duravit ym. v. komissio*, C-609/13 P, EU:C:2017:46, 90 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 76 Edellä esitetystä seuraa, että kolmas valitusperuste on hylättävä.

Viides valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 77 Viidennellä valitusperusteellaan valittajat arvostelevat ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 101 ja 112 kohdan, toisen valituksenalaisen tuomion 102 ja 113 kohdan, kolmannen valituksenalaisen tuomion 99 ja 110 kohdan sekä neljännen valituksenalaisen tuomion 102 ja 113 kohdan puutteellisia perusteluita.
- 78 Ne katsovat tämän valitusperusteen ensimmäisessä osassa, ettei unionin yleinen tuomioistuin voinut, kuten se teki ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa, luonnehtia komission lähestymistapaa tarkaksi ja varovaiseksi, koska siinä oli ilmeinen arviointivirhe.
- 79 Valitusperusteen toisessa osassa valittajat väittävät, että ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 112 kohdan, toisen valituksenalaisen tuomion 113 kohdan, kolmannen valituksenalaisen tuomion 110 kohdan ja neljännen valituksenalaisen tuomion 113 kohdan perustelut ovat ristiriitaiset siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi yhtäältä, että syyt, joiden vuoksi CTPHT:tä ei ollut luokiteltu uudelleen sen jälkeen, kun se oli kielletty, eivät olleet tiedossa, ja toisaalta, että uuden luokituksen puuttuminen osoitti yhteenlaskumenetelmän asianmukaisen soveltamisen vaikeudet ja oli täten esteenä sille, että komission tekemä virhe voitiin luonnehtia anteeksiantamattomaksi.
- 80 Komissio, jota ECHA tukee, ja Espanjan hallitus katsovat, ettei tämä valitusperuste voi menestyä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 81 Valittajat arvostelevat valitusperusteen ensimmäisessä osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se katsoi tämän tuomion 78 kohdassa tarkoitetuissa valituksenalaisten tuomioiden kohdissa, että komissio oli omaksunut käsiteltävässä asiassa tarkan ja varovaisen lähestymistavan, sillä perusteella, että komissio ”[oli soveltanut] yhteenlaskumenetelmää noudattaen tiukasti [asetuksen N:o 1272/2008 liitteessä I olevan 4.1.3.5.5 kohdan] sanamuotoa”, että sen ”aikomuksena oli toimia oman toimivaltansa rajoissa, mitä pääsääntöisesti voidaan pitää varovaisena menettelynä” ja että se viittasi julkisasiamies Bobekin asiassa komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym. antaman ratkaisuehdotuksen (C-691/15 P, EU:C:2017:646) 75 kohtaan ja katsoi, että kyseessä on ”lähtökohtaisesti erittäin suositeltava menettely”.
- 82 On todettava, että nämä väitteet perustuvat valituksenalaisten tuomioiden virheelliseen tulkintaan.
- 83 Toisin kuin valittajat väittävät, unionin yleinen tuomioistuin ei yhtäältä ole luonnehtinut käsiteltävässä asiassa varovaiseksi komission omaksumaa lähestymistapaa vaan ainoastaan sen, että toimielin toimii yleisesti toimivaltansa rajoissa. Unionin yleinen tuomioistuin korosti ennen kaikkea, että komission tarkoituksena oli ollut toimia toimivaltuuksiensa rajoissa ja että näin ollen sen arviointivirhe ei ollut luonteeltaan tahallinen tai anteeksiantamaton.
- 84 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin ei jättänyt ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa ja näiden tuomioiden

seuraavien kohtien alussa toteamatta, että käsiteltävässä asiassa komission lähestymistapa oli osoittautunut virheelliseksi ja että unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin olivat katsoneet, että siinä on ilmeinen arviointivirhe.

- 85 Valittajien viidennen valitusperusteen ensimmäisessä osassa esittämä väite on näin ollen perusteeton.
- 86 Saman valitusperusteen toinen osa koskee tämän tuomion 79 kohdassa mainittujen valituksenalaisten tuomioiden niiden kohtien väitetysti ristiriitaisia perusteluita, joissa unionin yleinen tuomioistuin teki päätelmät ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 112 kohdassa mainitusta seikasta, jonka mukaan valituksenalaisten tuomioiden antamispäivänä komissio ei ollut luokitellut CTPHT:tä uudelleen 22.11.2017 annetun tuomion komissio v. *Bilbaína de Alquitranes ym.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882), jossa vahvistettiin riidanalaisen asetuksen osittainen kumoaminen, seurauksena.
- 87 On todettava, että kuten valittajat väittävät, näiden kohtien perustelut ovat ristiriitaiset. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin myöntää ensimmäisessä virkkeessä, ettei se voi tehdä mitään johtopäätöksiä siitä, ettei CTPHT:tä ole luokiteltu uudelleen edellisen luokittelun kumoamisen jälkeen, koska sillä ei ole tiedossaan tämän syitä, se katsoo seuraavissa virkkeissä, että tämä seikka ”voi kertoa vaikeuksista yhteenlaskumenetelmän asianmukaisessa soveltamisessa” ja että ”se, että komission tekemää virhettä, sellaisena kuin se on käsiteltävässä asiassa tuotu esiin, on vaikea korjata, – – estää luonnehtimasta tätä virhettä anteeksiantamattomaksi”.
- 88 Tämä ristiriita ei kuitenkaan voi oikeuttaa valituksenalaisten tuomioiden kumoamista.
- 89 On nimittäin todettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 99–113 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 100–114 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 97–111 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 100–114 kohdassa esitettyjen perusteluiden perusteella, että komission ilmeinen arviointivirhe oli luonteeltaan anteeksiannettava.
- 90 Näin ollen tämän tuomion 79 kohdassa tarkoitettujen valituksenalaisten tuomioiden kohdat, joita viidennen valitusperusteen toisessa osassa arvostellaan, koskevat vain unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisten tuomioiden tuomiolauselman tueksi esittämien perustelujen liitännäistä seikkaa, jonka perusteella lähtökohtaisesti komission tekemä ilmeinen arviointivirhe voitiin lähtökohtaisesti katsoa anteeksiannettavaksi, koska aineen luokittelu on monimutkainen toimenpide ja koska yhteenlaskusäännön tulkitsemiseen liittyy vaikeuksia. Valituksissa ei kuitenkaan esitetä argumentteja, joilla pyrittäisiin osoittamaan näiden perustelujen riittämättömyys kokonaisuudessaan. Tästä seuraa, että viidennen valitusperusteen toinen osa ei voi johtaa valituksenalaisten tuomioiden kumoamiseen, ja se on näin ollen hylättävä.

Kuudes valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 91 Valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se teki oikeudellisen virheen ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 106 ja 108 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 107 ja 109 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 104 ja 106 kohdassa ja neljännen valituksenalaisen tuomion 107 ja 109 kohdassa, kun se katsoi, että komission lähestymistapaa voitiin puolustaa ennalta varautumisen periaatteen perusteella.
- 92 Valittajien mukaan ennalta varautumisen periaatteen soveltaminen edellyttää epävarmuutta siitä, onko olemassa ihmisten terveyteen kohdistuvia vaaroja, tai siitä, kuinka merkittäviä nämä vaarat ovat, ja soveltamisedellytyksenä on, että suojatoimenpiteitä voidaan toteuttaa ilman, että olisi odotettava, että näiden vaarojen olemassaolosta ja vakavuudesta on esitetty kattavaa näyttöä.
- 93 Tätä periaatetta ei ole valittajien mukaan tarkoitus soveltaa aineen luokittelun yhteydessä, mikä ilmenee siitä, ettei sitä mainita asetuksessa N:o 1272/2008. Mainittuun periaatteeseen voidaan nimittäin vedota vasta riskinarvioinnin jälkeen, kuten unionin tuomioistuin on todennut 1.10.2019 antamassaan tuomiossa Blaise ym. (C-616/17, EU:C:2019:800). Toimivaltaiset viranomaiset voivat vasta riskinarvioinnin jälkeen vedota ennalta varautumisen periaatteeseen perustellakseen asetettuja rajoituksia. Ennalta varautumisen periaatteeseen ei sitä vastoin voida vedota aikaisemmassa vaiheessa.
- 94 Komissio, jota ECHA tukee, ja Espanjan hallitus kiistävät nämä väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 95 Aluksi on todettava, että vaikka SEUT 191 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ympäristöpolitiikka perustuu muun muassa ennalta varautumisen periaatteeseen (ts. varovaisuusperiaatteeseen), tätä periaatetta voidaan soveltaa myös muiden unionin politiikkojen, erityisesti kansanterveyden suojelupolitiikan, yhteydessä ja silloin, kun unionin toimielimet hyväksyvät yhteisen maatalouspolitiikan tai sisämarkkinapolitiikan yhteydessä toimenpiteitä ihmisten terveyden suojelemiseksi (tuomio 1.10.2019, Blaise ym., C-616/17, EU:C:2019:800, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 96 Ennalta varautumisen periaatteen mukaan silloin, kun on epävarmaa, onko olemassa ihmisten terveyteen kohdistuvia vaaroja tai kuinka merkittäviä nämä vaarat ovat, voidaan toteuttaa suojatoimenpiteitä odottamatta, että näiden vaarojen olemassaolo ja vakavuus osoitetaan täysin. Kun sen vuoksi, että tehtyjen tutkimusten tulokset eivät ole vakuuttavia, osoittautuu mahdottomaksi määrittää varmasti, onko väitetty vaara olemassa tai kuinka merkittävä se on, mutta todellinen vahinko kansanterveydelle on todennäköinen siinä tilanteessa, että vaara toteutuisi, ennalta varautumisen periaatteen nojalla on oikeus toteuttaa rajoittavia toimenpiteitä (tuomio 1.10.2019, Blaise ym., C-616/17, EU:C:2019:800, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 97 Näin ollen tätä periaatetta sovelletaan muun muassa aineen luokittelussa asetuksen N:o 1272/2008 perusteella, kun tästä aineesta ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien arviointi jättää tilaa epävarmuudelle.

- 98 Unionin yleinen tuomioistuin on siten perustellusti katsonut tämän tuomion 91 kohdassa tarkoitetuissa valituksenalaisten tuomioiden kohdissa, että ”ennalta varautumisen periaatetta ei voida sivuuttaa kemiallisten aineiden ja seosten luokittelussa”, että sama periaate ”antaa epävarmoissa tapauksissa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet ryhtyä tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin tiettyjen kansanterveyteen, turvallisuuteen ja ympäristöön kohdistuvien mahdollisten riskien ehkäisemiseksi odottamatta, että näiden vaarojen olemassaolo ja vakavuus osoitetaan täysin” ja että aineiden ja seosten luokittelun ”tavoitteena on varmistaa ympäristön suojelun korkea taso ennalta varautumisen periaatetta täysimääräisesti noudattaen”.
- 99 Näillä perusteilla unionin yleinen tuomioistuin on katsonut ainakin implisiittisesti, että ennalta varautumisen periaatetta voidaan soveltaa käsiteltävässä asiassa ja että se on voinut oikeuttaa CTPHT:n luokittelun kategorian 1 (H400) vesiympäristölle välittömästi vaaralliseksi aineeksi ja kategorian 1 (H410) vesiympäristölle kroonisesti vaaralliseksi aineeksi. Tätä valituksenalaisten tuomioiden tulkintaa, johon valittajat ovat vedonneet, tukee ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, toisen valituksenalaisen tuomion 106 kohdassa, kolmannen valituksenalaisen tuomion 103 kohdassa ja valituksenalaisen tuomion 106 kohdassa oleva maininta, jonka mukaan ”CTPHT:n tarkasta koostumuksesta ei ollut varmuutta”.
- 100 Unionin yleisen tuomioistuimen 7.10.2015 antamasta tuomiosta *Bilbaína de Alquitranes ym. v. komissio* (T-689/13, ei julkaistu, EU:T:2015:767), jossa on todettu komission CTPHT:n luokittelussa tekemä ilmeinen arviointivirhe, ja unionin tuomioistuimen 22.11.2017 antamasta tuomiosta *komissio v. Bilbaína de Alquitranes ym.* (C-691/15 P, EU:C:2017:882), jolla hylättiin ensin mainitusta tuomiosta tehty valitus, ei kuitenkaan käy ilmi, että CTPHT:n vesiympäristölle myrkyllisyyden vaaroista oli epäselvyyttä, joten komissio saattoi perustellusti vedota ennalta varautumisen periaatteeseen. Koska unionin yleinen tuomioistuin ja unionin tuomioistuin ovat katsooneet, että komissio teki riskinarvioinnissaan tällaisen virheen, ei voida väittää, että tämä virheellinen arviointi aiheutti epävarmuutta näiden riskien laajuudesta.
- 101 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että ennalta varautumisen periaatetta oli tarkoitus soveltaa CTPHT:n luokittelun yhteydessä, joten komission tässä yhteydessä tekemä virhe ei ollut omiaan synnyttämään sopimussuhteen ulkopuolista unionin vastuuta.
- 102 Valituksenalaisista tuomioista ja erityisesti ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 106 kohdasta, toisen valituksenalaisen tuomion 107 kohdasta, kolmannen valituksenalaisen tuomion 104 kohdasta ja neljännen valituksenalaisen tuomion 107 kohdasta ilmenee kuitenkin, että unionin yleinen tuomioistuin totesi vain ylimääräisenä huomautuksena, että myös ennalta varautumisen periaatteella voitiin oikeuttaa tällainen luokittelu. Kuten muun muassa ensimmäisen valituksenalaisen tuomion 114 kohdasta, toisen valituksenalaisen tuomion 115 kohdasta, kolmannen valituksenalaisen tuomion 112 kohdasta ja neljännen valituksenalaisen tuomion 115 kohdasta nimittäin ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että komission virhe ei ollut omiaan synnyttämään sopimussuhteen ulkopuolista unionin vastuuta pääasiallisesti aineen luokittelutoimenpiteen monitahoisuuteen ja yhteenlaskusäännön tulkitsemisen vaikeuteen nähden.
- 103 Kuudes valitusperuste on näin ollen tehoton ja se on hylättävä.
- 104 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että valitukset on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 105 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 106 Työjärjestyksen 140 artiklan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, 1 kohdan mukaan asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 107 Työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana esiintynyt osallistuu oikeudenkäyntiin, unionin tuomioistuin voi määrätä, että se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 108 Koska komissio on vaatinut valittajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska nämä ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 109 Espanjan kuningaskunta ja ECHA, jotka ovat väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitukset hylätään.

2) SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, Deza a.s. ja Bilbaína de Alquitranes SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

3) Espanjan kuningaskunta ja Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset